

klassiske Linie og den klassiske Dannelse. Ganske jævnt have de forskellige Talere talt for at indføre den tredje Retning, og ingen er dragen til Felts paa den klassiske Dannelses Vegne. Det er i og for sig ogsaa meget naturligt, thi ved dette Lovforslag gives der jo dem, der have Lyst til at søge den klassiske Dannelse, Adgang dertil. Lovforslaget giver Frihed for hvem, der har Lyst til at søge de gamle Veje, og det giver Frihed for dem, der ønske at søge de ny Veje, men netop denne Side af Lovforslaget, at det giver Frihed til at søge de Veje, man ønsker, netop denne Side er den væsentlige, thi derigennem lader man Livet raade for, hvilken Retning der endelig skal vinde Sejrr. Naar jeg bortser fra de Hovedsynspunkter, som særlig ere gjorte gældende under Forhandlingen — og den vigtigste af disse er da Forholdet til Folkeskolen — er der jo ikke mange andre Synspunkter, der have været gjorte gældende, og ikke mange af Forslagets Enkeltheder, der ere dragne frem til Forhandling. Den ærede Indleder nævned et Par Enkeltheder, og dem have ogsaa andre Talere draget frem, nemlig Undervisningen i Latin i Mellemskolens sidste Klasse, som for øvrigt er frivillig, og dernæst den i § 11 foreslaaede Prøve i Latin, som ikke er frivillig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (Oscar Hansen), der jo er en af de Mænd, jeg har raadført mig med ved Lovforslagets Udarbejdelse, har allerede omtalt dette Punkt og nævnet Grundene til, at man havde anset det for nødvendigt at have denne Undervisning i Mellemskolens sidste Klasse. Grunden er, som det ærede Medlem meget rigtigt sagde, at man anser det for pædagogisk umuligt at begynde en Sprogundervisning i 3 fremmede Sprog paa en Gang, og det er derfor nødvendigt, i alt Fald for den klassisk-sproglige Linie, at en saadan Undervisning gives i Mellemskolens tredje Klasse. Hvad den ny-sproglige Linie angaar, synes Nødvendigheden ikke saa stærk, det indrømmer jeg, men da her kun er Tale om en elementær Undervisning i Latin, ville ogsaa de ny-sproglige Elever sikkert have nogen Nytte deraf, og jeg har ment, at det var heldigst at give Undervisningen samtidig i begge Linier, da det jo sikkert nok vil spare nogle Penge. Men i øvrigt er det jo et Punkt, som der for den ny-sproglige Liniens Vedkommende godt kan forhandles om i Udvalget, og kan man komme til en heldigere Ordning paa dette Punkt, skal jeg for mit Vedkommende ikke sætte mig

derimod. Men man maa ikke være blind for, at nogle Penge kan det koste, om end ikke saa overvældende mange.

Det andet Punkt, den ærede Indleder drog frem, var Forholdet med Hensyn til den pædagogiske Prøve. Jævnside den Prøve i Undervisningsfærdighed, der skal give Adgang til Lærerembederne, er der jo ogsaa nævnt to Aars Undervisning i Skoler. Det ærede Medlem mente, at det var farligt at jævnstille to Aars Øvelse med den pædagogiske Prøve. Det skal jeg ikke udtale mig særlig imod. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at vi have for Øjeblikket ikke nogen Prøve i Pædagogik eller Undervisningsfærdighed. Naar vi faa den indført, har den i alt Fald ikke virket for de Lærerkrafter, vi nu have, og det vil jo være noget, inden det kommer til at virke for de kommende. Derfor maa man i alt Fald have en Overgangsbestemmelse, ellers vil man gøre betydelig Uret, og det er navnlig som Overgangsbestemmelse, jeg lægger Vægt paa den. Vil man lempe det noget, kan man jo forhandle derom i Udvalget.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) kunde ønske en større Myndighed for Ministeren i Retning af at godkende private Skolers Undervisningsplaner. Det er godt muligt, at Livets Krav, som altid ere meget mere mangfoldige, end en Lovbestemmelse kan være, selv om den er aldrig saa godt gennemtænkt, kunde gøre det ønskeligt, at Ministeren havde en Myndighed paa dette Punkt, som ikke er tillagt ham i Lovforslaget; men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det ikke er sikkert, at Fremtiden vil arte sig som Fortiden, hvor det har været vanskeligt at gennemføre Lovbestemmelser. Det kan være, det bliver lettere i Fremtiden, og derfor har jeg ment at kunne slaa mig til Taals med Lovforslagets Bestemmelser, saa meget mere som jeg ikke er sikker paa, at det, som det ærede Medlem ønsker paa dette Punkt, ihvor forstandigt det end kan være, er noget, hvorom der let kan samles Enighed i den samlede Rigsdag. Men det er ogsaa et Punkt, der kan forhandles om.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (M. Madsen) var inde paa det Punkt, hvori Stillingen til de forskellige Arter af Skoler omtales, og mente, at det var urigtigt, naar jeg havde sagt, at de forskellige Arter af Skoler ikke var Etager, man saaledes kunde sætte oven paa hinanden. Jeg tror, at det ærede Medlem her ser mindre rigtigt, thi saa-